

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu w składzie orzekającym:

Maria Wojtysiak - przewodnicząca składu

Kamil Walczak- członek składu

Barbara Paś - członek składu

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 grudnia 2012 r. odwołania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie od decyzji Wójta Gminy Brąszewice z dnia 9 listopada 2012 r., znak: IT.6140.13.2012, odmawiającej cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, gm. Brąszewice, wydanego w dniu 30 marca 2012 r. na podstawie decyzji znak: IT.6140.3.2012 - na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2012.391 j.t) oraz w związku z art. 31 § 1 i § 2 Kpa,

orzeka: utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 listopada 2012 r., znak: IT.6140.13.2012 Wójt Gminy Brąszewice odmówił cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, gm. Brąszewice, wydanego w dniu 30 marca 2012 r., na wniosek Longina Siemińskiego, na podstawie decyzji znak: IT.6140.3.2012. Decyzja została wydana po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie o cofnięcie ww. zezwolenia. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji stwierdził, iż wbrew stanowisku Stowarzyszenia, nie doszło do naruszenia przez prowadzącego działalność warunków zezwolenia oraz przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, poprzez przyjmowanie do schroniska prowadzonego w miejscowości Wojtyszki, gm. Brąszewice, zwierząt pochodzących spoza terenu gminy Brąszewice.

Od decyzji odwołanie wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie zarzucając brak podstaw prawnych do przyjętej w niej interpretacji terminu obszaru działalności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt jako odnoszącego się wyłącznie do miejsca położenia schroniska. Skarżący uznał, iż interpretacja, przejęta przez organ pierwszej w związku z wyjaśnieniem udzielonym Longinowi Siemińskiemu w dniu 9 października 2012 r., jest błędna. W ocenie skarżącego Stowarzyszenia przez „obszar działalności” schroniska dla bezdomnych zwierząt należy rozumieć obszar, z którego zwierzęta pochodzą, tj. na jakim zostały znalezione lub złapane, co wyznacza zbiór usługobiorców danego schroniska. Z takiej prawidłowej, według skarżącego, interpretacji wynika, że Longin Siemiński narusza warunki zezwolenia, które winno być z tego powodu cofnięte. Zdaniem skarżącego z konstrukcji zezwoleń udzielanych na podstawie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika, że na treść zezwolenia wpływ mają ogłoszone

przez organ gminy warunki, jakie każdy ubiegający się o zezwolenie przedsiębiorca musi spełniać, następnie treść wniosku przedsiębiorcy, a ostatecznie także rozstrzygnięcia zawarte w samej decyzji o zezwoleniu. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przewiduje, że wniosek przedsiębiorcy i udzielone zezwolenie, na prowadzenie działalności określonej w art. 7 cyt. ustawy, winny zawierać określenie obszaru działalności. Skoro działalność polegająca na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt regulowana jest przez ten sam przepis, który odnosi się również do opróżniania zbiorników na nieczystości i ich transportu, gdzie niewątpliwie obszar świadczenia usług dotyczy rozproszonych miejsc położenia tych zbiorników, co ewidentnie nie dotyczy siedziby przedsiębiorcy, czy też zlewni nieczystości płynnych, ani też wysypiska odpadów stałych, to również obszar działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt odnosi się do obszaru, na którym zostały ujęte bezdomne zwierzęta. Jak dalej wywodził skarżący, z żadnego przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie wynika wprawdzie wprost, że wykonywanie usług komunalnych wymienionych w art. 7 ust. 3 i ust. 4 cyt. ustawy zamyka się na terytorium gminy, lecz wskazuje na to interpretacja tych przepisów. Zadania opieki nad bezdomnymi zwierzętami ustawodawca przypisał gminom, gminom również zostały przypisane uprawnienia do wydawania zezwoleń na prowadzenie schronisk. Zezwolenia udzielane są na podstawie ustalonych przez gminę warunków, które stanowią prawo miejscowe, dlatego zezwolenie dotyczyć może wyłącznie obszaru gminy. Gminy mogą realizować swoje zadania w formie porozumień międzygminnych i związków gmin, co oznacza, że zastosowanie takich form realizacji zadań własnych gmin daje podstawę do udzielenia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na obszarze działania szerszym niż terytorium gminy. Ustawodawca przewidział w art. 7 ust. 6 ustawy, iż zezwolenia udziela; w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług. Pojęcia „miejsce świadczenia usług” nie można utożsamiać z „obszarem działalności”. Ustawa przewiduje ujednoczone kryteria wydawania zezwoleń na inne, analogiczne usługi komunalne, lecz w tym przypadku warunki wydawania zezwoleń są określone w rozporządzeniu ministra a nie w uchwale rady gminy, jak w sytuacji schronisk dla bezdomnych zwierząt. Za przyjętym przez skarżącego rozumieniem obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt przemawia również wykładnia historyczna omawianych przepisów, których liczne nowelizacje koncentrowały się wokół nieczystości komunalnych w powiązaniu z ustawą o odpadach. W obecnym brzmieniu ustawy, działalność dotycząca odpadów komunalnych stanowi osobny rozdział ustawy, natomiast działalność określona w art. 7 dotyczy tylko, niejako szczątkowo, nieczystości ciekłych i zwierząt. Obecnie działanie kilku schronisk na terenie jednej gminy jest rzadkością. Regułą jest przyjmowanie do jednego schroniska zwierząt z większej ilości gmin. Taka praktyka jest, w ocenie skarżącego, legalna wyłącznie w przypadku schronisk prowadzonych przez organizacje społeczne, na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt. Za niezgodną z prawem uważa skarżący praktykę zawierania bezpośrednich umów między gminą w przedsiębiorcą działającym na terenie innej gminy. Rodzi to bowiem patologie na tle odpowiedzialności za „swoje” zwierzęta umieszczane w „obcym” (tj. położonym na terenie innej gminy) schronisku.

Na tej podstawie Stowarzyszenie wniosło o uchylene zaskarżonej decyzji w całości.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze ustaliło i zważyło, co następuje:

Decyzją z dnia 30 marca 2012 r., znak: IT.6140.302012 r. Wójt Gminy Brąszewice udzielił Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie działalności

w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy Brąszewice oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, dla którego jako obszar działalności określony został teren Rzeczypospolitej Polskiej. Na skutek odwołania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu, decyzją z dnia 23 maja 2012 r., znak: SKO.401/688/OC/12 zmieniło decyzję Wójta Gminy Brąszewice w części dotyczącej obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt i określiło ten obszar jako teren gminy Brąszewice. W związku z wnioskiem Longina Siemińskiego o wyjaśnienie treści opisanej wyżej decyzji Kolegium, postanowieniem z dnia 9 października 2012 r., znak: SKO. 431/320W/12, wyjaśniło wątpliwości co do treści użytego w decyzji określenia „Obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt - teren gminy Brąszewice” w ten sposób, iż schronisko, jako obiekt prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom, winno być usytuowane w granicach administracyjnych gminy Brąszewice.

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, powołując się na art. 31 Kpa w związku z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2012.391 j.t.) oraz cele statutowe, tj. ochronę zwierząt, złożyło do Wójta Gminy Brąszewice w dniu 30 sierpnia 2012 r. wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia wydanego Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt z powodu naruszenia warunków zezwolenia. Wnioskodawca zarzucił prowadzącemu schronisko przyjmowanie do schroniska zwierząt pochodzących spoza gminy Brąszewice, co w ocenie wnioskodawców stanowi naruszenie warunków zezwolenia, ponieważ do schroniska winny być przyjmowane wyłącznie zwierzęta z terenu gminy Brąszewice. Do schroniska w Wojtyszkach zostały przyjęte minimum 184 psy spoza gminy Brąszewice, wbrew postanowieniom zezwolenia. Skoro prowadzący schronisko przyjął zwierzęta spoza terenu gminy Brąszewice to naruszył warunki zezwolenia dotyczące obszaru prowadzonej właściwości, dlatego zezwolenie winno zostać cofnięte. Stowarzyszenie wniosło również o dopuszczenie go do udziału w postępowaniu na podstawie art. 31 § 1 pkt 2 Kpa.

Materialnoprawną podstawę cofnięcia zezwolenia określonego w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2012.391 j.t.) stanowi przepis art. 9 ust. 2 cyt. ustawy. Zgodnie ze wskazanym przepisem jeżeli przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków, organ, który wydał zezwolenie, wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszania tych warunków. Jeżeli przedsiębiorca mimo wezwania nadal narusza te warunki, organ cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania. Konstrukcja tego przepisu wskazuje, iż postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia z uwagi na naruszenie jego warunków jest wszczynane z urzędu. Należy zauważyć, iż w rozpatrywanej sprawie postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie. Stowarzyszenie jest organizacją pożytku publicznego, której celem statutowym jest działanie na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania i zapewnienia im opieki oraz kształtowania wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt.

Zgodnie z art. 31 § 1 i § 2 Kpa organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania lub dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Organ administracji, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Zatem

w sytuacji, gdy nie toczy się żadne postępowanie administracyjne organizacja społeczna może wystąpić z inicjatywą procesową jeżeli spełnione są łącznie dwie przesłanki: istnieje merytoryczne powiązanie przedmiotu postępowania z celami i zakresem działania (przedmiotem działania) organizacji społecznej oraz wszczęcie postępowania jest uzasadnione interesem społecznym. Zauważyć przy tym należy, że inna jest sytuacja procesowa organizacji społecznej w przypadku, gdy żąda ona wszczęcia postępowania w sprawie dotyczącej praw i obowiązków innej osoby oraz gdy ubiega się o dopuszczenie jej do udziału w toczącym się postępowaniu. W tym pierwszym przypadku może ona wnieść żądanie tylko w sprawie, w której organ władny jest wszcząć postępowanie administracyjne z urzędu. W przypadku zaś, gdy postępowanie w sprawie administracyjnej może być wszczęte wyłącznie na wniosek strony, żądanie organizacji społecznej w sprawie jego wszczęcia powinno być załatwione odmowie (por. B. Adamiak/J. Borkowski, Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego. Wydawnictwo C.H. Beck, wydanie 8, W-wa 2006, s. 259).

W rozpatrywanej sprawie organ pierwszej instancji pismem z dnia 28 września 2012 r., znak: IT.6140.13.2012 zawiadomił Longina Siemińskiego oraz Stowarzyszenie o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, gm. Brąszewice bez wskazania, czy postępowanie to zostało wszczęte z urzędu, czy na wniosek strony. Organ administracji w podstawie prawnej zawiadomienia powołał się na art. 61 § 1 i § 4 Kpa oraz, co zupełnie niezrozumiale, na art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2012 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 ze zm.), który odnosi się do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Żądanie zawarte w piśmie Stowarzyszenia z dnia 28 sierpnia 2012 r. mogło doprowadzić wyłącznie do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie cofnięcia Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Tymczasem treść decyzji Burmistrza Gminy Brąszewice, zwłaszcza zaś sformułowanie użyte w komparcji („po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie”) oraz rekapitulacja ocen i wniosków zawartych na s. 3 uzasadnienia („Reasumując stwierdzić należy, że brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt”), wskazują, że organ pierwszej instancji przyjął, iż postępowanie w sprawie zostało wszczęte na skutek wniosku Stowarzyszenia. Błędne założenie, iż postępowanie w sprawie wszczął wniosek Stowarzyszenia nie miało jednak wpływu na wynik sprawy, zaś decyzję wydaną w wyniku przeprowadzonego postępowania należy uznać za prawidłową.

Przechodząc do oceny zarzutów Stowarzyszenia dotyczących naruszenia przez Longina Siemińskiego warunków zezwolenia w zakresie obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt, polegającego na przyjmowaniu do schroniska psów z innych gmin, Kolegium stwierdza, że już wcześniej, postanowieniem z dnia 9 października 2012 r., znak: SKO. 431/320/W/12, dokonało wyjaśnienia treści użytego w decyzji własnej określenia „Obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt - teren gminy Brąszewice”. Udzielone wyjaśnienie wiąże organ, który je wydał (art. 110 w związku z art. 126 Kpa), wobec czego poniższe rozważania stanowią jedynie pogłębienie zawartego w wyjaśnieniu stanowiska.

Użyte w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu z dnia 23 maja 2012 r., znak: SKO. 401/688/OC/12, zmieniającej w części decyzję Wójta

Gminy Brąszewice z dnia 30 marca 2012 r., znak: IT.6140.13.2012, w sprawie udzielenia Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy Brąszewice oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt oraz utrzymującej tę decyzję w mocy w pozostałym zakresie określenie, „obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt - teren gminy Brąszewice”, należy rozumieć w ten sposób, iż schronisko, jako obiekt prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom, winno być usytuowane w granicach administracyjnych gminy Brąszewice. Chodzi tutaj o miejsce prowadzenia działalności, co w przypadku prowadzenia schroniska wiąże się z usytuowaniem obiektu lub obiektów, w których prowadzone jest schronisko dla bezdomnych zwierząt. Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zezwolenie na prowadzenie działalności uregulowanej w art. 7 ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy, w tym również prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, powinno określać przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem. Ustawa nie zawiera definicji legalnej pojęcia „schronisko dla bezdomnych zwierząt”. Pojęcie „schronisko dla zwierząt” definiuje natomiast ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. nr 106, poz. 1002 ze zm.), która w art. 4 pkt 25 stanowi, iż jest to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniające warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 2008 r. nr 213, poz. 1342 ze zm.). Według Słownika Języka Polskiego PWN SA pod redakcją Witolda Doroszewskiego „schronisko” to budynek na szlaku turystycznym umożliwiający turystom odpoczynek, nocleg oraz zjedzenie posiłku, miejsce, gdzie się można schronić, przytułek dla bezdomnych zwierząt, dawniej również dom opieki nad starcami i kalekami. Przytoczone znaczenia pojęcia „schronisko” oraz „schronisko dla zwierząt” wskazują, że jest to miejsce rozumiane jako obiekt służący do schronienia, sprawowania opieki nad ludźmi i zwierzętami. Skoro więc w przypadku zezwolenia polegającego na prowadzeniu schroniska dla zwierząt wymagane jest, tak jak w przypadku innych zezwoleń określonych w art. 7 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, określenie obszaru działalności objętej zezwoleniem, to określenie tego obszaru winno być powiązane z rodzajem działalności i specyfiką jej wykonywania. Siłą rzeczy obszar działalności polegającej na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt ograniczony jest to miejsca, w którym zlokalizowany jest obiekt lub obiekty, służące do wykonywania tego rodzaju działalności. Za błędne należy uznać stanowisko Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, iż obszar działalności polegającej na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt determinowany jest miejscem pochodzenia zwierząt, a ściślej, miejscem, gdzie bezdomne zwierzęta zostały ujęte. Jeżeli schronisko to miejsce, gdzie się można schronić (w rozumieniu językowym), a w przypadku zwierząt - miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami spełniające ustawowo określone warunki (w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt), to w schronisku może schronić się każdy, kto tego schronienia potrzebuje, niezależnie od tego skąd przybywa. Tylko takie rozumienie pojęcia „obszar działania” w przypadku schroniska dla bezdomnych zwierząt znajduje uzasadnienie z punktu widzenia celu jakiemu ma służyć zapobieganie bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt. Argumenty przytoczone w odwołaniu w żaden sposób nie podważają tego rozumowania, przeciwnie potwierdzają je. Gdyby uznać stanowisko Stowarzyszenia za słuszne, to realizacja zadania własnego gmin polegającego na zapobieganiu bezdomności zwierząt byłaby możliwa wyłącznie poprzez zapewnienie działania schronisk dla bezdomnych zwierząt na terenie każdej gminy albo poprzez zawieranie porozumień międzygminnych oraz tworzenie związków gmin, co wydaje się nieracjo-

nalne również z ekonomicznego punktu widzenia. Niezrozumiale wydaje się stanowisko Stowarzyszenia, iż błędna w jego ocenie interpretacja obszaru działalności schroniska prowadzi do omijania celu, w jakim ta działalność została poddana regulacji, tj. nadrzędnego interesu publicznego, polegającego na uczciwości w transakcjach handlowych, zwalczaniu nadużyć i ochronie zdrowia zwierząt. Ochrona zwierząt, zgodnie z literą ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. nr 106, poz. 1002 ze zm.), polega na humanitarnym ich traktowaniu poprzez, między innymi, zapewnienie im odpowiednich warunków życia, opiekę nad zwierzętami bezdomnymi i ich wyłapywanie, zaś realizacja tych zadań następuje na zasadach określonych w niniejszej ustawie, w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 2008 r. nr 213, poz. 1342 ze zm.) oraz w przepisach wykonawczych do ww. aktów prawnych. Samo umieszczanie w prowadzonym przez Longina Siemińskiego schronisku dla bezdomnych zwierząt psów wyłapanych na terenie innych gmin nie narusza warunków zezwolenia, o ile schronisko prowadzone jest zgodnie w wymaganiami określonymi w zezwoleniu a zwierzęta przebywające w nim mają zapewnione odpowiednie warunki i opiekę (por. pkt I ppkt 4, 5, 7, 8 oraz pkt III ppkt 1 i 2 zezwolenia).

Reasumując Kolegium stwierdza, że warunki zezwolenia w zakresie odnoszącym się określonego w zezwoleniu obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt jako terenu gminy Braszewice nie zostały naruszone poprzez przyjmowanie do schroniska zwierząt wyłapanych na terenie innych gmin.

Co do wykonywania pozostałych warunków zezwolenia organ pierwszej instancji nie dokonał żadnych ustaleń ograniczając postępowanie do zbadania, czy zaistniało naruszenie wskazane we wniosku Stowarzyszenia. Nie wyklucza to jednak podjęcia przez Wójta Gminy Braszewice z urzędu odpowiednich czynności administracyjnych w przypadku stwierdzenia naruszenia innych warunków zezwolenia.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności faktyczne i prawne Kolegium orzekło, jak w sentencji.

Pouczenie: Decyzja niniejsza jest ostateczna. Przysługuje na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr 135, wniesiona za pośrednictwem tutejszego Kolegium, w terminie 30 dni od daty otrzymania decyzji.

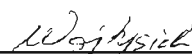
Otrzymują:

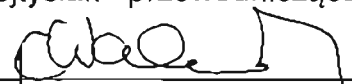
1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29
28 - 300 Jędrzejów

2. Longin Siemiński
ul. Kosodrzewiny 56 lok. 2
92 - 411 Łódź

3. Wójt Gminy Braszewice
4. a/a

Skład orzekający Kolegium:

M. Wojtysiak - przewodnicząca składu

K. Walczak - członek składu

B. Paś - członek składu

